

Tysk luftværnsartilleri

Nu er turen så kommet til en lille beskrivelse af mit tyske luftværnsbatteri. Som med mine øvrige tyske krigsspilenheder er der tale om brug af modeller fra mange forskellige fabrikater samt et antal konverterede figurer.

I batteriet indgår et eksemplar af den berømte 8,8 cm luftværnskanon, der gjorde god fyldest i mange roller - luftværn, panserværn - samt i mere konventionelle artilleriopgaver. Det var vel den første pjece i verden, der fandt en så alsidig anvendelse - og som fungerede godt i alle roller.

8.8 cm luftværnskanon Model 18/36

Modellen er fra Hasegawa. Der er rig mulighed for at få styret sin lyst til detaljer. Det eneste der næsten mangler, er at pjecen også kan skyde.

Jeg valgte at lave modellen således, at den enten kan være i stilling eller under transport. Det gør den naturligvis lidt skrøbelig, så skal den bruges på spillebordet, kan for- og bagstillingen udelades.

Først brugte jeg en Airfix udgave af luftværnskanonen, men da jeg opdagede Hasegawa modellens muligheder, så var jeg "solgt".

Her er kanonen i stilling. Besætningen består af to Airfix figurer (fra *SdKfz 234/4* sættet) og en Esci figur fra *WWII German Guns* sættet.

Sidstnævnte er figuren med afstandsmåleren. Det var almindeligt, at denne soldat ikke bar stålhellem, men

felthue. Herved var der bedre plads til hans hovedtelefoner. For at vise dette monterede jeg et nyt hoved på figuren - fra den figur, som fulgte med Esci's *StuG III*.

Luftværnskanonen i skudstilling.

For- og bagstillingerne er koblet fra. De er dog placeret så tæt på pjecen, at den hurtigt kan skifte stilling. Skulle pjecen være i stilling i længere tid, så blev for- og bagstillingerne flyttet væk fra stillingen.

Kanontraktoren er en kombination af en undervogn fra Eidai. Resten af køretøjet er en Airfix model; det sammenfoldede ruf er fra en tilsvarende Roco model.

Eidai er et hedengangent japansk firma, hvis modeller havde bæltet og vejrhjul støbt i et - meget praktisk ud fra et krigsspillersynspunkt - og i øvrigt kun bestod af ganske få, men rimeligt detaljerede, dele.

Til sikring af batteriet mod lavtgående fly indgik et antal 2 cm luftværnskanoner.

Den måske ikke specielt veltillende luftværnskanon er Roco. For at få den til at ligne originalen en smule mere, har jeg suppleret den med et magasin fra Esci's *Wirbelwind* sæt.

Skytten er en Airfix figur - svarende til besætningen på den selvkørende luftværnskanon. Forsyneren er fra Esci's *Nebelwerfer* sæt, mens figuren med afstandsmåleren er fra Esci's *WWII German Guns* sæt.

(Billedet er også vist i artiklen [Tysk feltartilleri](#))

Kanonen trækkes eksempelvis af en Opel Blitz lastvogn.

Her ses så det samlede luftværnsbatteri.

Organisationen er som vist nedenfor.

Kübelwagen'en er fra Eidai, mens Opel Blitz lastvognen er fra Esci.

Kilder

1. *9. SS-Panzerdivision Hohenstaufen* af Herbert Fürbinger, Editions Heimdal, 1984, ISBN 2-902171-17-X.
2. *FLAK - Die Geschichte der Deutschen Flakartillerie 1935-1945* af Horst Adelbert Koch, Verlag Hans Henning Podzun, Bad Nauheim 1954. [Kan lånes på Det kongelige Garnisonsbibliotek.]

Afslutning

I 9. SS Panserdivision "Hohenstaufen" divisionen indgik en luftværnsafdeling, som bestod af tre batterier á 6 stk. 8,8 cm luftværnskanoner samt 4 stk. selvkørende 2 cm luftværnskanoner. Herudover var der i et 4. batteri 12 stk. selvkørende 3,7 cm luftværnskanoner samt 4 lyskastere. Dette svarer helt til den normale organisation for en tysk luftværnsafdeling i en panserdivision.

I løbet af krigen opstilledes luftværnsafdelinger og -batterier i mange forskellige konfigurationer - alt afhængig af den opgave, der skulle løses. Størstedelen af luftværnsartilleriet tilhørte Luftwaffe, men det var ikke ualmindeligt, at luftværnsafdelingerne i hærenheder var bemandede af soldater fra Wehrmacht. I Waffen-SS var der alene tale om enheder, der tilhørte dette værn.

Det var ikke ualmindeligt, at luftværnsenheder fra Wehrmacht og Waffen-SS var mindre eksklusivt udstyrede hvad angik udrustning og materiel til egentlige luftværnsopgaver, idet man i højere grad en Luftwaffe løste kampopgaver på jorden. Luftværnsafdelingen i Hohenstaufen divisionen var dog så vidt vides godt normeret med afstandsmålere og andet materiel til ildledning, hvilket blandt andet gør, at afdelingen i sommeren 1944 indsættes i regi af 15. Arme. Først i slutningen af august 1944 frigøres afdelingen og kommer igen under kommando af divisionen.

Den første indsats sammen med divisionen finder sted i begyndelsen af september 1944 ved Cambrai, hvor Kampgruppe Harzer har fuld kommando over luftværnsafdelingen og søger at holde stand mod 200 angribende amerikanske kampvogne. Størstedelen af de middeltunge og mange af de lette luftværnskanoner går tabt under disse kampe. Afdelingen kan dog notere sig, at den i løbet af en enkelt dag (2. september 1944) ødelagde 40 amerikanske kampvogne!

Organisation

Mit tyske luftværnsbatteri er organiseret som anført neden for.

Rettelig burde 2 cm luftværnskanonen være selvkørende, men så langt er jeg aldrig nået; derfor må batteriet indtil videre klare sig med en trukket pjece.

Per Finsted

Eksempel på krigsspilsorganisation: (Command Decision)

Luftværnsbatteri:

- Batterichef
- Kübelwagen

- 8,8 cm luftværnskanon med besætning (db)
- Kanontraktor
- 2 cm luftværnskanon med besætning
- Lastvogn, middeltung